

ENTREVISTA A VÍCTOR NAUDI, CONSELLER GENERAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS

“Als quatre bancs els interessa que no n’hi hagi un cinquè”

// Naudi assenyala que amb BPA hi ha “un objectiu clar, que és la resolució”

Des de l'inici de la intervenció de Banca Privada d'Andorra (BPA), Socialdemocràcia i Progrés (SDP) ha mantingut un discurs molt dur i crític contra aquest procés. El vicepresident del grup parlamentari mixt i conseller general d'SDP, Víctor Naudi, manté aquesta línia i parla sense pèls a la llengua.

Ja ha passat mig any de la intervenció de BPA i encara no sabem com acabarà tot plegat. ¿Com valora aquesta incertesa que hi ha a l'entorn del cas?

És una situació previsible i que és conseqüència de no haver fet bé les coses des del principi. A partir del moment que hi ha un problema que es podria haver evitat si el Govern, a partir de la nota del mes d'agost del 2014, s'hagués adonat del que succeïa i hagués pres mesures. A partir del moment de la carta del FinCEN del 10 de març, el Govern ha d'actuar i es produeix la intervenció del banc i es fa aquesta famosa llei de reestructuració i resolució amb un objectiu molt clar, perquè aquesta llei està molt marcada per anar cap a una resolució. Hi ha hagut una sèrie de decisions de l'AREB contradictòries, com les auditories o la revisió de comptes. Han estat anunciades diferents dates contradictòries pel ministre Jordi Cinca, que després l'AREB ha contradit. Tot aquest procés s'ha anat allargant. No s'ha informat prou bé ni la ciutadania ni els treballadors. I ara som al punt en què s'ha plantejat la famosa subhasta i segurament és difícil que hi pugui haver una sortida abans de final d'any.

¿Creu que hi haurà bancs estrangers interessats a comprar el banc pont?

Se'ns ha dit que hi ha bancs estrangers interessats, i tant de bo m'equivoqui però veurem que el pastís se'l repartiran els bancs d'aquí. Aquesta és la situació que acabarà passant. Quant als treballadors, en una primera fase sembla que el banc pont se'n quedarà una part però en una segona etapa, malauradament i molt probablement, quan hi hagi una repartició del banc pont el conjunt de treballadors es quedarà sense fei-

Víctor Naudi, a la redacció del Més.

// E. G.

“Hi ha hagut una sèrie de decisions de l'AREB contradictòries”

na perquè el mercat financer és el que és, està tocat i d'aquesta crisi n'ha sortit perjudicat. Als quatre bancs que queden els interessa que no hi hagi un cinquè banc. És una opinió personal, però crec que tot apunta cap això.

¿I quina serà la conseqüència de tot això que apunta?

L'empobriment de l'economia i la pèrdua d'un dels pilars de l'economia del nostre país, que és la plaça financera, que ha quedat bastant tocada. Tot això té unes conseqüències per a l'economia de cara a l'accés al crèdit. Aquesta és la situació ara per ara i les conseqüències les començarem a veure a final d'any.

¿Per què creu que els bancs estrangers no voldran adquirir el banc pont?

La conjuntura actual i les perspectives del mercat financer ho

“Veurem que el pastís se'l repartiran els bancs d'aquí”

fan molt improbable. Hem de pensar que en aquest procés amb el Govern de DA hem estat assistint a un foment de la pèrdua de seguretat jurídica. La legislatura passada i aquest principi de legislatura el Govern ha proposat canvis legislatius com la llei del sòl, l'IGI i la retroactivitat i anticonstitucionalitat amb aquesta famosa llei de resolució i reestructuració d'entitats bancàries. Per tant, vist des de fora els inversors seriosos veuen que aquí no tenim seguretat jurídica, i aquest és un dels perills principals als quals ens enfrontem. Recuperar el prestigi i la seguretat jurídica ens costarà molt i és un dels principals elements pels quals es veu frenada la nostra economia.

Des de l'inici de la intervenció de BPA, des d'SDP van criticar molt l'actuació del Govern en el sentit que consideràveu que

“La comissió de vigilància està creant una cortina de fum”

s'estava amagant informació. ¿Continueu pensant el mateix?

A força d'insistir amb les nostres preguntes, el Govern va reconèixer que la famosa notificació del FinCEN la coneixien uns dies abans del que havien dit inicialment. Era una poca diferència de dies, però demostrava que ja no se'ns havia dit tota la veritat.

Finalment va sortir a la llum pública la carta del Tresor americà del mes d'agost del 2014 en què es demanava que es prenguessin una sèrie de mesures sobre el conjunt del sistema bancari i d'altres negocis. Era una nota alarmant i en les compareixences al Consell General del responsable de la Uifand (Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra) encara ens va preocupar més quan ens va dir que això era un tràmit i que hi havia respost sense més minimitzant aquesta carta. Crec que aquest és un punt

de partida, perquè si el Govern s'hagués pres seriosament aquesta nota possiblement no estariem al punt on estem.

Durant aquest estiu ja hi hagut alguna crítica en relació als resultats de la comissió especial de vigilància del Consell General creada precisament arran del cas BPA. ¿No creu que aquesta comissió és una cortina de fum?

Al seu dia SDP vam donar suport a la proposta del PS per crear una comissió d'enquesta. Continuem defensant que era millor fer una comissió d'enquesta que aquesta comissió especial, en el sentit que hi hauria més transparència i les citacions prendrien un altre caire.

És veritat que sempre és positiu que la comissió especial hi sigui perquè s'està fent un treball que, per pocs resultats que s'obtinguin, sempre serà positiu. Però s'està evidenciant el que ja havíem anunciat; és més aviat una comissió que està creant una cortina de fum en el sentit que no es pot accedir a tota la informació del que havia succeït abans de la intervenció de BPA. Les respostes de l'INAF i de la Uifand el que han anat evidenciant és que de moment no hi altres elements o males actuacions que aquells que ja eren coneguts, és a dir els quatre casos judicialitzats. Per tant, confirmem que BPA havia superat diferents auditories i inspeccions i, per tant, estava dins d'una normalitat absoluta. Una altra cosa és que no se'ns hagi passat una part de la informació, no ho sabem. Sempre queda el dubte de si hi ha qüestions que no se'ns han dit.

Per tant, d'aquesta comissió se n'hauran de treure conclusions de cara a revisar i millorar aquells textos legislatius per garantir la transparència i el control del blanqueig, però quant al que realment ha succeït en aquesta comissió no ho acabarem de saber mai.

¿Què li sembla que no hi hagi cap mena de diàleg entre el Govern i les institucions afectades pel cas BPA amb els socis majoritaris de l'entitat?

Pel que hem pogut veure als

mitjans, aquest diàleg ha estat in-existent i penso que és un error. Quan hi havia la famosa llei que nosaltres no vam votar, la qüestió de la reestructuració s'hauria pogut plantejar com una altra alternativa. Això evidencia que aquí hi ha hagut la voluntat d'anar cap a un objectiu clar, que és la resolució i la limitació quant a les possibilitats que hi pugui continuar havent cinc bancs en aquest país.

Darrerament han sorgit informacions sobre que als Estats Units comencen a qüestionar l'actuació del FinCEN amb BPA. ¿Què li sembla?

Si s'hagués fet cas del *non paper* del mes d'agost del 2014, possiblement aquesta nota del FinCEN no s'hauria emès. Tot radica en això. La capacitat de governar és saber anticipar-se als problemes o resoldre's abans que esclatin. La supèrbia i l'arrogància del Govern de DA d'alguna forma ens ha conduït a aquesta situació. Per molt que no neuguin aquestes informacions prèvies, hi eren i s'haurien d'haver tractat com es mereixien.

Fa un temps que ha aparegut la proposta del banc cooperatiu Raiffeisen per comprar una part de BPA. Vostès ja van dir que podia ser una opció viable. Ara, entre que sigui viable i que es vulgui ajudar que sigui possible hi ha una distància. ¿No ho creu?

Aquesta és la qüestió. És una proposta viable que es tracta més d'una reestructuració que d'una resolució. Però com que l'AREB ha optat per fer una resolució, penso que aquesta proposta tindrà el pas barrat. Entenc i defenso que és una possibilitat per donar una sortida raonada a aquest procés, però penso que hi ha un objectiu preestablert.

Fins a dues ocasions m'ha dit que creu que als bancs d'aquí ja els va bé que no hi sigui BPA. ¿En què es basa per fer aquesta afirmació?

Les perspectives de creixe-

El conseller general d'SDP, Víctor Naudi, a la redacció del Més.

// E. G.

“L'arrogància del Govern de DA ens ha conduït a aquesta situació”

“Raiffeisen tindrà el pas barrat. Hi ha un objectiu preestablert”

“Hi ha pautes a seguir amb la UE i no ens podem moure gaire”

ment en aquest moment són complicades, el mercat propi

del país és el que és i, per altra banda, l'intercanvi d'informació automàtic cap al 2017 es perfila com una espasa de Dàmocles. Per tant, aquesta incertesa agreujada per la inseguretat jurídica que ha propiciat el Govern fa que cada empresa miri pel seu bé. I en aquest cas no fa falta ser grans savis en la matèria per veure que l'interès de les entitats financeres és preservar el seu espai i en aquests moments evitar una concurrència més forta.

Canviem de tema. ¿Què li sembla com està portant el Govern els treballs per concloure un acord d'associació amb la Unió Europea (UE)?

Els treballs s'estan duent a terme dintre d'una línia preestablerta. No oblidem que són a quatre bandes, els tres països petits i la Comissió Europea. Hi ha unes pautes a seguir i no ens podem

moure gaire d'aquestes pautes. La paraula *negociació* queda molt bé de cara a l'interior del país però és anar o no cap a Europa. No hi ha marge de negociació. Podem fer alguns matisos en el marc sectorial, però en el marc institucional des del Govern s'està fent veure que hi ha molta negociació quan és minsa o inexistent.

A la comissió de Finances del Consell General se'ns està passant una certa informació, però aquesta informació hauria d'anar acompanyada d'una participació més efectiva de cara a la societat. Hi ha una part de la societat en què tot just ara el Govern ha començat a treballar pel que fa a la qüestió sectorial, quan fa molt temps que s'hauria d'haver abordat. La comissió de Finances hauria d'estar més informada del que està en aquests moments. Es troba a faltar i espero que es puguin rectificar.

Per tant, ¿com a oposició no esteu satisfets de la informació que esteu rebent?

No n'estem satisfets del tot perquè es parla molt del marc institucional, que és el que és i la Unió Europea no farà diferències amb nosaltres respecte a la resta de països. On hem d'incidir realment és en el marc sectorial i els professionals del país han d'expressar els dubtes o les pors que tenen per poder anar a parlar amb una sola veu a Europa. Hi ha un cert retard perquè sí que s'ha parlat amb la CEA o la Cambra de Comerç, però amb les associacions professionals tot just es comença ara. Quan hi hagi una resposta dels nostres empresaris potser serà tard perquè la negociació ja estarà començada. Això és el que més ens preocupa i com a consellers generals ens agradaria poder tenir més incidència en aquest sentit.

El cap de Govern, Antoni Martí, es va comprometre davant del Consell General a fer un pacte d'Estat amb tots els partits polítics en relació a l'acord d'associació. ¿Ha rebut alguna notícia en aquest sentit?

Penso que és més aviat un anunci perquè a banda d'aquestes paraules tampoc ens ha dit clarament que hi hagi un pacte. Sí que hi ha un pacte implícit perquè tots hi estem participant i a SDP ja havíem manifestat la nostra voluntat de treballar en aquest sentit. Entenc que és un pacte implícit, però un pacte d'Estat formalitzat no hi ha estat. Hem de veure, en la fase sectorial, si tenim més implicació al Consell i si la societat hi pot participar, perquè hi ha un gran desconeixement. A la ciutadania se l'ha d'informar de les coses i el repte que tenim avui en dia és aquest. La ciutadania veu que la situació econòmica d'aquest país no funciona i automàticament apareix el populisme que si avancem cap a la UE això empitjorarà. I en això cal incidir-hi, i és el que no s'està fent.

Enric Guinart Mauri // Andorra la Vella mes@mes.ad

“Podem rebre un toc d'alerta per la qüestió dels euros andorrans”

¿Què li semblen els resultats de l'obertura econòmica que va impulsar DA la passada legislatura?

Aquesta famosa obertura estrangera està mal entesa perquè l'únic que hem vist en aquests dos anys és l'arribada de petits industrials, de petits autònoms que fan una competència deslleial als nostres petits industrials. I és d'això que la gent recela. Si es fessin les coses bé i tinguéssim seguretat jurídica podríem tenir implantació d'activitats productives o de petites indústries, que generarien llocs de treball. I això és el que falta i

això és la veritable inversió estrangera. De moment només estem recollint la negativa. Cal treballar més i el Govern penso que no ho està fent.

Aquests darrers mesos hem vist com Andorra apareixia de nou a la llista de paradisos fiscals de la UE. ¿Què li sembla?

Tot això arriba en un mal moment i és conseqüència de la manca de treball del Govern de DA. Cal anticipar-se als problemes. Per molt que es digui que és un error i que es rectificarà, de moment ja som en aquesta llista.

Per molt que el Govern justifiqui que s'han fet els passos necessaris hi ha d'altres països que no són Espanya que també ens hi han posat, potser no és un error o ningú s'ha preocupat de demostrar-los el contrari. I això és el que ens ha de preocupar. Aquest Govern s'està caracteritzant per explicar les coses a la seva manera un cop han succeït, però no preveu com es podrien evitar els problemes. I les conseqüències són manca d'arribada d'inversió estrangera productiva (només ens ve la competitiva), descapitalització del mercat financer i un

poder adquisitiu de les famílies cada vegada més minvat. I aquesta és la realitat.

També hi ha la queixa dels professionals de la numismàtica que asseguren que denunciaran Andorra al Banc Central Europeu (BCE) per la gestió que s'ha fet de la distribució d'euros andorrans...

La qüestió dels euros és un altre exemple que pot semblar banal però que té conseqüències de cara a la imatge de seriositat com a país. Aquesta oportunitat de poder encu-

nyar els euros i després posar-los al mercat s'hauria pogut aprofitar d'una millor manera i finalment la imatge que es té des de fora del país és de poca seriositat i de traficants, que no ens ajuda de cap de les maneres.

¿Creu que pot perillar el fet que Andorra pugui encunyar euros si aquest procés de denúncies continua endavant i no se soluciona el problema?

El fet de poder encunyar euros potser se'ns pot replantejar i penso que podem rebre un toc d'alerta.